

de. Vi skal stille og roligt drøfte med tyskerne, som tilsyneladende ikke har problemer med at få det til at fungere, således at vi ikke behøver at gå ind i Schengen, og således at vi fuldt og helt kan bevare den nordiske pasunion. Det er Danmark, der sidder med nøglen til fuldt og helt at bevare den nordiske pasunion.

Jeg opfordrer bare til for nu at citere fru Dorte Bennedsen, at vi lader fornuften komme ind i denne debat og ikke lader os styre af partiet Venstres ønske om at slutte op i kølvandet på kansler Kohl, som gerne vil have et forbunds-politi. Det er jo de to linjer og muligheder, der grundlæggende er i denne her sag.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

De to forslag, vi behandler i dag, drejer sig om to ting. Det ene: at give lettelser for almindelige menneskers rejsemuligheder i Europa. Det andet: at give besværligheder for forbrydere i Europa. Det er kort sagt det, det drejer sig om, og jeg synes, at Danmark skal gå ind for det.

Jeg kan sige fra det møde, vi havde d. 15. november 1995 i Helsingfors, at Norge var meget ivrig efter at komme med, det norske Storting har drøftet det, og jeg tror, at der var trefjerdedele flertal for, at Norge skulle med.

Når der ikke er problemer ved den danske-tyske grænse i øjeblikket, skyldes det, at der er en forståelse imellem Danmark og Tyskland på baggrund af et møde, jeg havde med indenrigsminister Kanther i Bonn om, at der ikke skulle foretages foranstaltninger, så længe vi forhandlede om de her ting, og så længe Tyskland ikke følte, der var aktuelle problemer med hensyn til menneskesmugling ved vores grænse. Det har de andre steder. Men lige så snart der opstod problemer, så ville han øjeblikkelig indføre dem, uanset om vi er i en forhandlingssituation, og så ville vi få andre forhold ved grænsen.

Jeg kan altså sige, at Norge meget ønsker at deltage i dette arbejde. Det er sådan, at Norge har sagt, at de er enige i alle de regler, der er aftalt, og de er parat til at acceptere dem.

Jeg kunne forstå på fru Anne Baastrup, at hun ikke brød sig om store kolosser, men gerne så politimæssigt samarbejde her i verden. Men jeg kunne så også forstå, at det bare ikke måtte være i grænseområdet, man skulle have sådan et samarbejde. Det skulle være alle mulige andre steder.

Et andet argument har været, at det her skulle blive til et overstatsligt politi. Mit indtryk er, at det problem ikke vil blive aktuelt for nogen lan-

de. Det er forbudt i henhold til Maastricht-Traktaten at gøre det til et overstatsligt samarbejde, det er forbudt at flytte politisamarbejdet, så det bliver et overstatsligt samarbejde. Det skal være et mellemstatsligt samarbejde. Der er ingen lande, der har udtrykt ønske om andet. Men alle lande udtrykker ønske om et stærkt politisamarbejde til bekæmpelse af narko, menneskesmugling, biltyveri og andet. Det er det, det drejer sig om, og det er det, hr. Keld Albrechtsen er imod.

Det er rigtigt, at Storbritannien er imod at bruge EF-Domstolen, hvis der er en tvist imellem to lande. Det har vi ikke noget imod. Det er også forudset i den folkeafstemning, vi holdt i Danmark, at man kunne bruge domstolen, ellers skal vi bruge domstolen i Haag eller en anden international domstol, men hvorfor ikke EF-domstolen?

Det har vi ingen problemer med. Vi tror i øvrigt ikke, at der bliver ret mange tvister, så vi tror heller ikke, at det er et særlig stort problem.

Hvorfor ikke udvide EDU, spørger hr. Keld Albrechtsen. Det er netop det, vi gør, når vi laver det til Europol, for så lægger vi det i fastere rammer, som kan omhandle flere ting end det, man gør i EDU i dag, altså Det Europæiske Drug Unit-samarbejde.

Regeringen kan ikke anbefale forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren hævdede, at nordmændene ligefrem var ivrige efter at komme ind i Schengen. I Stortinget har Haakon Blankenborg sagt, at han gerne ville understrege, at hvis det var sådan, at grænselandene, altså Danmark og Sverige, holdt sig uden for Schengen, så bør Norge naturligvis ikke prøve at blive koblet til. Det er altså ikke Norge, der gerne vil ind, men hvis Danmark og Sverige trækker den vej, så føler nordmændene, at de bliver tvunget til at gå ind i den forhandling. Man kan altså ikke sige, at det er et udtryk for, at nordmændene er ivrige efter at komme ind.

Med hensyn til forholdet mellem Danmark og Tyskland så ligger der altså ingen konkrete problemer – sådan måtte jeg forstå svaret – men der ligger naturligvis fra tysk side den banalitet, at hvis der bliver nogle problemer, så griber man ind ligesom Frankrig, der inden for Schengenlandene har indført grænsekontrol – i øvrigt formentlig på trods af bestemmelserne, men man har i hvert fald gjort det – og man forbeholder